

Erik Ansvang

Store Bjørn & Plejaderne

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Store Bjørn & Plejaderne

- solsystemets kosmiske forældre

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Store Bjørn & Plejaderne

- solsystemets kosmiske forældre

Af Erik Ansvang

Johannes Kepler (tv.) & Nicolaus Kopernikus (th.)

I naturvidenskabelige kredse er det en udbredt opfattelse, at menneskehedens astronomiske indsigt først er opnået i nyere tid. Renæssancens store astronom, Kopernikus, der præsenterede verden for en teori om, at planeterne kredsedede omkring Solen og ikke omkring Jorden, vendte op og ned på Kirkens og Middelalderens naturvidenskabelige verdensbillede. Kopernikus indrømmede senere åbent, at hans "revolutionære" opdagelse var et resultat af hans studier af de gamle egypteres optegnelser – herunder visdomsguden Tehutis (græsk: Thoth) eller Hermes Trismegistos' arbejde. Samme indrømmelse får man fra det 17. århundredes matematiker, Kepler, som erkendte, at hans formulering af lovene for planeternes kredsløb stort set var kopieret fra de gamle egyptere.

Himlen var det guddommelige forbillede

De gamle egypteres detaljerede viden havde ikke kun videnskabelig interesse for præsteskabet. Deres indsigt og forståelse var selve fundamentet for kulturen og religionen. De gamle egyptere forsøgte bogstaveligt at skabe en kopi af Himlen på Jorden. De ønskede at åndeliggøre Jorden ved at løfte principperne fra kosmos ned på Jorden. Egypten skulle være en nøjagtig kopi af det kosmiske eller guddommelige forbillede, og derfor var de gamle egyptere ekstremt optaget af ekstremt nøjagtige positioner og proportioner.

Ved et nærmere studie af den store pyramide ved Giza fremgår det tydeligt. Pyramidens toppunkt peger nøjagtigt på stjernebilledet Store Bjørn, som i daglig tale kaldes "Karlsvognen". Stjernebilledet består af syv stjerner, som ifølge åndsvidenskaben transmitterer de syv stråler eller skabende kræfter ud i Universet og ned til Solsystemet og dermed videre ud i planetsystemet – herunder til Jorden. Den ene af stjernerne i Store Bjørn befinder sig i Dragen, som omfatter de skiftende nordstjerner i den egyptiske periode. Men ikke nok med det – den oprindelige indgang til pyramiden er placeret en smule til venstre for nordsidens centerlinje og et godt stykke over jordniveau, og indgangen giver adgang til en snæver passage. I passagen bag indgangen har man fundet en lodret linje indhugget i gangens granitvæg, og denne simple linje har overrasket mange forskere.

Alcyone i Plejaderne

De astronomiske beregninger viser, at den nedadgående passage peger mod nord og orienterer pyramiden mod Nordstjernen. Men orienteringen peger ikke direkte mod den nuværende Nordstjerne, og da Nordstjernen har været skiftende stjerner i årtusindernes løb, har orienteringen givet anledning til diskussion om pyramidens alder. Dette forhold er kendt af de fleste, men det er ikke emnet her. Men at den lodrette linje desuden peger på stjernen Alcyone i stjernebilledet Plejaderne, er først og fremmest kendt af astronomer. Spørgsmålet er derfor ... *hvorfor* er pyramiden netop orienteret mod Store Bjørn og Plejaderne, når stjernehimlen tilbyder utallige andre muligheder?

Mundåbningssceremonien

Store Bjørn kommer også i fokus i forbindelse med mumificeringsceremonien. Inden indsvøbningen af den afdødes krop i linned, udførte præsterne en vigtig ceremoni, som egypterne kaldte "*åbningen af munden*". I ceremonien berørte den øverste af ypperstepræsterne den døde stivnede læber. Han brækkede herefter de stivnede kæber på liget op ved hjælp af et redskab, der har form som *stjernebilledet Store Bjørn*. Redskabet var ofte fremstillet af metal, der stammede fra meteorsten – "*et metal, der kom fra himlen*".

Store Bjørn og Plejaderne har i alle tider haft en central placering i de gamle kulturer, og ikke mindst i det gamle Egypten. Informationerne i denne artikel kan forhåbentlig være en hjælp til at finde et svar på spørgsmålet: *Hvorfor?*

Den kosmiske forbindelse

Man kan tage udgangspunkt i Alice A. Baileys forfatterskab, hvor der tales om en mystisk kosmisk forbindelse mellem Store Bjørn og Plejaderne. Udgangspunktet er naturligvis baseret på accepten af, at der er ét livsvæsen i Universet (Gud), som manifesterer sig i trefoldighed (den treenige Gud). Da alt er skabt i Hans billede, er det logisk at antage, at alt i Universet er udtryk for et trefoldigt liv på forskellige udviklingsniveauer. Det bekræftes af det hermetiske aksiom, som siger:

Som foroven således også forneden. Som i det store således også i det små. Som i det ydre således også i det indre.

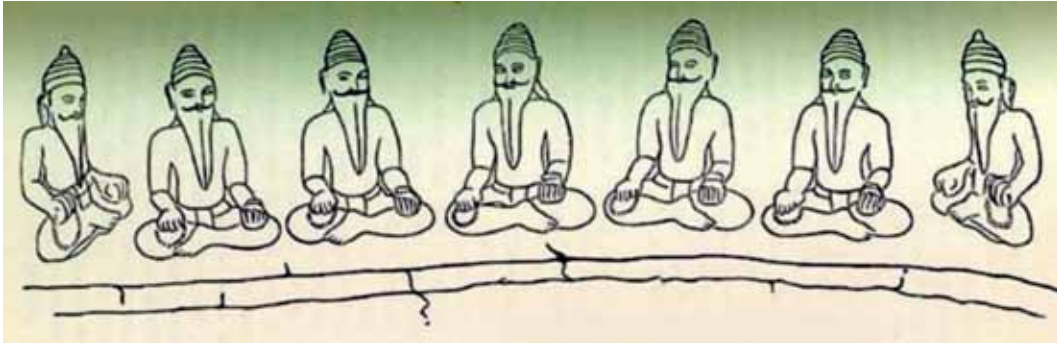
Konsekvensen er, at skabelse på alle tilværelsens mangfoldige niveauer bygger på princippet om, at der skal være en pluspol (maskulin) og en minuspol (feminin), som forenes, og i denne forening skabes et tredje princip (mangfoldighed). Ånd forenes med stof, og derved opstår der bevidsthed eller det, der kaldes en sjæl. Dette princip gælder i menneskerigets mikrokosmos såvel som i makrokosmos. Mand og kvinde forenes, og der skabes et tredje aspekt – et barn. Trefoldighed er en forudsætning for skabelse.

"Østens gamle skrifter gør opmærksom på, at Store Bjørns syv stjerner, Plejadernes syv stjerner og Sirius, er meget nært forbundet med solsystemet, og at de opretholder en intim psykisk magnetisk relation til Sollogos."

Alice A. Bailey: *The Consciousness of the Atom*, p. 153

Elektrisk åndsprincip og magnetiske formprincip

Store Bjørns syv stjerner (Rishierne), Plejadernes syv stjerner (de syv søstre eller syv jomfruer) og de syv stjerner i konstellationen Sirius danner altså en gigantisk energitriangel, og det siges, at den manifesterer sig som kvalitetene kraft/vilje, aktiv intelligens og kærlighed/visdom. Det er de samme grundenergier, der strømmer fra Den Trefoldige Gud – og det er de samme tre energier, der ifølge åndsvidenskaben kendetegner menneskeheden og det enkelte menneske.

De syv rishier

Den store pyramide ved Giza er som sagt orienteret mod både Store Bjørn og Plejaderne, og dermed bliver koordineringen speciel, for pyramiden bliver på denne måde et fokuspunkt på Jorden for det elektriske maskuline åndsprincip og det magnetiske feminine formprincip.

De syv søstre eller jomfruer

Barn af kosmiske forældre

En gammel legende oplyser, at de to stjernebilleder Store Bjørn og Plejaderne er solsystemets forældre. Store Bjørns syv stjerner, der er bedre kendt som stjernebilledet Karlsvognen, er den maskuline eller positive pol. Plejadernes syv stjerner udgør den feminine eller negative pol. Store Bjørns syv stjerner kaldes "de syv Rishier", og Plejadernes syv stjerner kaldes "de syv søstre" eller "de syv guddommelige jomfruer". Legenden fortæller, at de syv Rishier friede til de syv guddommelige jomfruer, og solsystemet er barn af dette guddommelige ægteskab.

Legenden fortæller videre, at da solsystemet blev skabt, kunne den ene af de syv Rishier ikke finde sin brud, og man regnede derfor med, at hun var forsvundet. Rishien kunne ikke finde den bortkomne Plejade, og derfor forblev hun jomfru. Plejaden var imidlertid ikke blevet væk. Hun var taget til det nyfødte planetariske barn Jorden for at fungere som dets moder. Den bortkomne Plejade kaldes derfor "Verdensmoderen". Legenden får en mere teknisk forklaring i en af Alice A. Baileys bøger:

"I de orientalske skrifter gives der flere interessante oplysninger om forholdet mellem Store Bjørn og Plejaderne. De syv søstre siges at være de syv hustruer til Store Bjørns syv stjerner. Hvad er mon sandheden i denne legende? Hvis Plejaderne er kilden til elektrisk manifestation – den aktive intelligens i solsystemet – og hvis det er deres energier, som beliver alt stof, så vil de uden tvivl repræsentere det negative aspekt, hvis polare modpol eller positive aspekt, må være deres syv ægtefæller eller Store Bjørns syv stjerner. Måske er det foreningen af disse to, der skaber solsystemet. Måske mødes disse to energityper – den ene fra Plejaderne og den anden fra Store Bjørn – og deres forening skaber den flammende eksistens på himlen, der kaldes solsystemet."

Alice A. Bailey: *The Consciousness of the Atom*, p. 156

Alice A. Bailey fortæller desuden:

"Tyren betragtes som Mælkevejens centralgruppe. Plejaderne er centralgruppen i Tyren, og Alcyone – en af de syv Plejader – anses for at være den stjerne, hele vores univers drejer sig omkring."

Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 610

Ifølge disse informationer er der ingen tvivl om Store Bjørns og Plejadernes vigtighed, og derfor er deres dominerende placering i de gamle kulturer er velbegrunderet.

Verdensmoderen Isis (th.) rækker livet (ankh-korset) til dronningen

Verdensmoderen – en kosmisk bevidsthedstilstand

I kirkerne prædikes der om *Verdensmoderen* – en guddommelig moderskikkelse, som de fleste har svært ved at forholde sig til. Både mysteriereligionerne og åndsvidenskaben oplyser, at Verdensmoderen *ikke* skal opfattes som et enkeltindivid men som *en kosmisk bevidsthedstilstand*. Hvis man ikke kan forholde sig til det, kan man betragte Verdensmoderen som *en gruppe af sjæle*. Symbolsk symboliseres hun som en gudinde eller en guddommelig kvinde. I det gamle Egypten var det gudinden Isis, der var symbol på Verdensmoderen, og i kristendommen har man hentet inspiration fra det gamle Egypten, og videreført symbolikken i skikkelse af jomfru Maria.

Den kosmiske lotus

Ifølge legenden samlede Verdensmoderen alle højt udviklede kvinder i verden for at forme en smuk lotus ud af dem. Alle kvinderne havde opnået en meget høj grad af renhed, og de havde gennemgået transfigurationsstadiet. Legendens fortæller videre, at da disse kvinder var samlet, formede der sig en smuk kosmisk lotus i Universet. Tidsalder efter tidsalder fødtes verdens helte, store lederskikkelser og ophøjede mestre symbolsk ud af kronbladene på denne kosmiske lotus. Selvom Verdensmoderen på denne måde reelt er en gruppe, kaldes hvert af gruppens kronblade også Verdensmoder, for hvert eneste kronblad repræsenterer Verdensmoderen fuldt ud.

Universet er en gigantisk tankeform, der giver udtryk for Det Ene Livsvæsens vision. Denne tanke fødes, begynder at antage form, og den løfter sig som en lotusblomst op af urhavet på samme måde, som livskraften eller kundalinikraften stiger op langs rygsøjlen i et menneske under udvikling. Ét efter ét åbnes de syv chakraer, der alle er lotus- eller blomsterlignende.

I legenden om Verdensmoderen sammenlignes Isis med en kosmisk lotus, og det skyldes, at hun repræsenterer alt stof og alle former og dermed alle legemer til de iboende bevidstheder (sjæle) på alle skabelsens niveauer. Bevidsthederne udvikler sig og skifter til stadig højere, finere og mere sensitive former. Ligesom lotusplanten vokser menneskets bevidsthed fra mudderet (det materialistiske menneske), op gennem vandelementet (den følelsesmæssige eller astrale udvikling), videre op i luftelementet (den tankemæssige eller mentale udvikling), og endelig åbner det sig for lyset (sjælens inspiration) og lader sig gennemstrømme af Solens lys (ånden eller den guddommelige livsstrøm).

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk